

Ons krantje

Nr. 162— december 2021

Driemaandelijke uitgave
vzw Internationale Medische Hulp aan het Kind

Afgiftekantoor 2099 Antwerpen x / P2A8581

AMIE caal Vredevol 2022

Colofon

Verantw. Uitgever:

Mark Bolsens
August Vermeylenlaan 14
2050 Antwerpen
Tel. 0486/526.188
Mark.bolsens@telenet.be

Raad van Bestuur:

Diane Nadalini, Stefaan De Bondt, Mark Bolsens, Francisca Cauwe, Joke Jaspers, Elga Meeusen

Ere-voorzitster

Thérèse-Marie de Fays-Flipot

Met dank aan:

Rob Tas, Thérèse-Marie de Fays-Flipot, Elisabeth Carton de Tournai, Marleen Lanckman, Frans Parren, Xavier Votron, Christian Vandeplas en onze buitenlandse correspondenten van onze partners

Drukkerij:

Halewijn NV
www.halewijn.info
Halewijnlaan 92
2050 Antwerpen
tel. 03/210.08.11

Voor dit laatste krantje van 2021 vroegen we aan peetouders Elga en Gerard en hun petekind Glyden uit de Filipijnen een kerstwens te schrijven. Glyden maakte er ook een mooie kerstkaart bij. Zalig kerstfeest, vredevol nieuwjaar!

Het zijn de donkere, sombere, natte, grijze, laatste maanden van het jaar, en nog steeds worden we overspoeld met negatieve berichten over het Coronavirus.

Toch moeten we optimistisch blijven omdat ontelbare mensen, fantastische prestaties leverden om Corona klein te krijgen.

De inzet in de zorg, vaccinatiecentra, voornamelijk door vrijwilligers mogen terug onder de aandacht gebracht worden, er is gewoon geen getal op te plakken, al die vrijwilligers die hun uiterste best deden om een steentje bij te dragen, ieder op zijn eigen manier.

Laat ons ook stilstaan bij hen waar onze hulp (hoe klein dan ook) broodnodig is.

Ontelbare kinderen die verplicht in quarantaine moesten vaak in te kleine mensionwaardige, wantoestanden (ruimtes).

Verskillende projecten werden gewijzigd om aan de noodzakelijke basisbehoeften te kunnen voldoen.

Toch willen wij dankbaar zijn dat we na al die jaren van samenwerken, bouwen, organiseren, initiatieven de waarden van AMIE in al zijn stevigheid kunnen bewaren.

“DANKJEWEL”

Hoe kan een jaar zo snel gaan?

De stilte van Kerst maakt ons oprecht dankbaar voor het voorbije jaar.

Wat je ook doet: aan iedereen een warm en vooral een vredevol Kerstmis.

Uiteindelijk is het nog een kleine stap naar 2022, maar wel eentje met 365 spiksplinternieuwe dagen om te genieten van mooie dingen.

Maak van de feestdagen een magische tijd gevuld met liefde en gezelligheid.

Hopelijk kunnen we er in het nieuwe jaar weer voor zorgen dat de wereld een héél klein beetje mooier wordt!

Goedendag mevrouw en mijnheer,

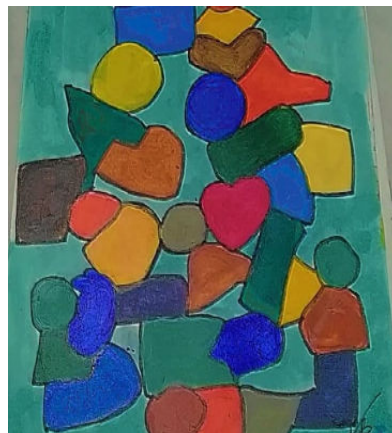
Ik hoop dat jullie het goed maken.

Het voorbije jaar 2021 heb ik veel bijgeleerd en heb ik ook veel ervaringen opgedaan die ik niet kende.

Ik werd een huismus die altijd thuis wilde zijn. Ik heb me thuis nooit verveeld omdat ik boeken las en tekende. Dit jaar heb ik geleerd dat het belangrijk is om een band met mijn familie op te bouwen, mijn problemen met hen te delen, hen te troosten als ze een probleem hebben en met hen plezier te maken. Ik realiseerde me dat ik te vaak het geluk zocht bij mijn GSM. In plaats daarvan nam ik mijn boeken vast en las ik geweldige verhalen. Mijn familie waardeerde het enorm dat ik een goede student werd, ook al gaf ik bijles om wat extra te verdienen. Wat ik daarmee verdiende gaf ik aan mijn ouders voor onze onkosten. Ik was moe, maar toen ik thuiskwam, stond mijn familie voor me klaar om me aan het lachen te maken. Het was niet altijd gemakkelijk om mijn studie en bij-job te verzoenen. Ik ben zo trots op alle arbeiders die altijd hard werken voor hun gezin. Ik ben zo blij dat mevrouw jullie naar mijn problemen luisteren. Jullie gaven me advies en dat motiveerde om hard te werken en hard te studeren. Ik wil dan ook dat jullie een vredig en gezond leven hebben met jullie familie en vrienden.

Zonder dat gezichtsmasker te moeten dragen, zou ik willen dat we allemaal de grootste glimlach aller tijden kunnen zien. Een vrolijk kerstfeest en een voorspoedig nieuwjaar voor ons allemaal. Ik wou dat ik ooit een goede dokter kan zijn. Ook al lijden we onder het virus, we kunnen het overwinnen. Volgend jaar wordt een prachtig jaar voor ons. Het wordt een nieuw 'alles' voor ons.

Vrolijk kerstfeest en gelukkig nieuwjaar.

A.M.I.E. (Internationale Medische Hulp aan het Kind) is een tweetalige Belgische vereniging zonder winstoogmerk, waarvan alle leden, bestuurders en verantwoordelijken zich belangloos inzetten voor het welzijn van kansarme kinderen in landen van ontwikkeling.

A.M.I.E.

- is een beweging van universele broederlijkheid
- probeert hulp te bieden aan de minstbedeelden, vooral de kinderen;
- werkt als humanitaire organisatie geruisloos maar snel en doeltreffend in de armste landen met hulpverleners van ter plaatse;
- wordt door geen enkele drukingsgroep, regime of staat beïnvloed;
- geeft als organisatie de voorkeur aan concrete hulp aan concrete personen.

www.amie-be.org
KBO BE 0420.127.289

Het verhaal van Osée

Pol feyen en Jean Hendrick

Tijdens zijn kleuterjaren heeft Osée polio gehad. Daaraan heeft hij een klompvoet overgehouden en hij loopt mank. Na de scheiding van zijn ouders is hij bij zijn papa gebleven. Wat later beschuldigde zijn stiefmoeder hem van hekserij. Een kwalijke gebeurtenis zoals bijvoorbeeld de dood of ziekte van een familielid is altijd de schuld van iemand. Er wordt een schuldige gezocht en deze wordt beschuldigd van kwaadaardige hekserij. Het bestaan van heksenkinderen en tovenaars is een diepgeworteld geloof in Afrika.

In dit geval had de beschuldiging als enig doel de band tussen Osée en zijn papa te verbreken. Een heksenkind brengt alleen maar onheil over de familie; iedereen heeft schrik om daar mee samen te leven onder hetzelfde dak. Dus werd Osée uit zijn ouderlijk huis verdreven door zijn eigen papa.

Dit is een courante praktijk van stiefmoeders die de kinderen van hun nieuwe man als last ervaren. Ze willen de nieuwe man voor zich alleen zonder lasten te moeten dragen van eventuele kinderen van de man die veel zorg vereisen.

Eenmaal uit het huis verjaagd, kwam Osée op straat terecht.

Uiteindelijk kwam Osée terecht bij Pol Feyen (Koko) in Don Bosco Masina. Zijn gedrag is helemaal niet kwaadaardig en heeft niets weg van hekserij. Hij is een intelligent en wijs kind met een goede inborst. Hij heeft een beroepsopleiding als lasser gevolgd. Hij was een goede leerling en hij heeft zijn diploma gehaald met uitstekende resultaten. Via kleine opdrachten kan hij in zijn levensonderhoud voorzien en draagt hij zijn steentje bij tot het maatschappelijk leven. Jammer genoeg zijn er niet elke dag opdrachten en mist hij ook nog het nodige materieel om helemaal zelfstandig te kunnen werken.

Hij heeft terug contact gezocht met zijn familie om te tonen hoe ver hij het geschopt heeft. Maar het stigma van hekserij blijft; dezelfde beschuldigingen en vernederingen blijven zijn deel.

Maar Osée blijft optimist en blijft elke dag hard werken om zijn kleine onderneming op een hoger niveau te tillen. Een eigen atelier is zijn droom en wij zijn er zeker van dat hem dat zal lukken.

Osée is niet het enige heksenkind dat opgevangen werd door Pol Feyen. Bij hem en zijn medewerkers vinden ze een nieuwe veilige thuis waarin ze de kans krijgen om te leven zonder stigma, een opleiding te volgen en toch uit te groeien tot volwaardige burgers. Een goede stielkennis en/of diploma is uiteindelijk de beste garantie om zich staande te houden in de

miljoenenstad Kinshasa en uitzicht te hebben op een waardevol leven.

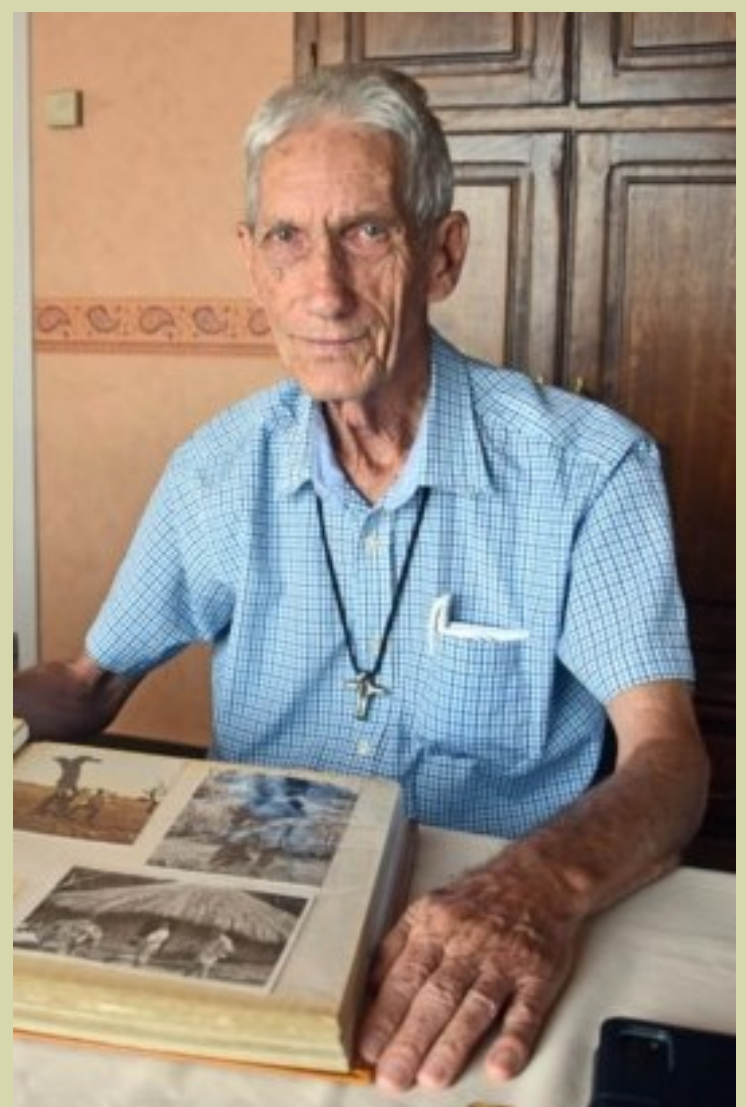
Maar studeren is niet gratis in Congo en scholen kunnen enkel overleven als ze een minimum aan schoolgeld vragen aan de kinderen. Dit schoolgeld wordt in verschillende schijven betaald gedurende het schooljaar en aangezien het schooljaar pas heel laat gestart is, worden de schoolgelden nu opgevraagd. De dertig kinderen die Pol onder zijn hoede heeft, studeren vooral in het middelbaar onderwijs en enkele ook in het hoger onderwijs. In totaal is er een schoolgeld/inschrijvingsgeld nodig van 3 000 € voor het hele jaar.

Omdat er veel medische problemen zijn, zou het goed zijn om een ziekteverzekering af te sluiten voor de kinderen. Maar dit zou ongeveer 4 000 € kosten voor een totaal van dertig

kinderen.

Duizendmaal dank om onze kinderen al vele jaren te steunen.

Woorden schieten te kort om uit te drukken hoe de opvang van Pol en de genoten opleiding hun leven veranderd heeft. Wij hopen dat u ons ook komend jaar verder wil blijven steunen en dat Kerstmis terug hun hart mag verwarmen.

Een oplossing gezocht voor de leerlingen in Sylvestre (Haïti)

Pater Bavon Mubakanda missionaris van Scheut en verantwoordelijke voor de peterschappen in Haïti is op zoek naar financiële steun voor de aankoop van schoolbanken en schoolborden.

Hij heeft reeds een offerte doorgestuurd gekregen voor de schoolbanken (zie offerte); de prijs voor één schoolbord bedraagt ongeveer 100\$US; hij heeft er zeven nodig. Ook in Haïti is alles duurder geworden.

Als verantwoordelijke voor de peterschappen doe ik een warme oproep aan jullie lezers en weldoeners om dit project te steunen.

Alvast bij voorbaat een welgemeende en oprechte dank in naam van de kinderen en van pater Mubakanda.

Ik wens jullie allen een Vredevolle Kersttijd en voor het Nieuwe Jaar 2022 veel goeds, met veel mooie momenten en veel moed in deze toch moeilijke coronatijd.

Marleen Lanckman

50 bancs moyens, 47 bancs préscolaires et 50 bancs élémentaires, sur la demande de Père Bavon, bois de Laurence (Ecole ST JEAN BOSCO).

Matériels de fabrication: fers, plombs, tôles, ponces, vis, clous, sable, verrous.

Description	Prix unitaire en US	Prix total
50 bancs moyens	115.00 US	5.750.00 USD
47 bancs élémentaires	100.00	4.700.00
50 bancs préscolaires	87.00	4.350.00
TOTAL		14.800.00 USD

Taux du marché: 106\$/€/\$ and

In een steeds sneller veranderende wereld, waar scholen gemoderniseerd en uitgerust worden met de recentste technologie om zo competitief te zijn, zijn er nog steeds plaatsen op diezelfde wereldbol waar kinderen niet eens een school hebben.

Een voorbeeld van zo'n plaats is Sylvestre: een moeilijk toegankelijk gebied, deel van de parochie Bois-De-Laurence, een zwaar bergachtig gebied in het noordoosten van Haïti.

Sinds enkele jaren moeten deze kinderen meer dan vier (4) uur per dag lopen (heen en terug) om toegang te krijgen tot een school in het centrum (in Bois-De-Laurence). En daardoor kunnen ze vaak niet goed studeren, omdat ze al moe van de lange wandeling op school aankomen.

Deze situatie daagde ons uit. Sinds 2019 strijden we met hart en ziel om deze moeilijkheid voor hen te overwinnen. We hebben AMIE en vrienden gevraagd om minimaal twee klaslokalen te krijgen.

En onze droom is werkelijkheid geworden! Door hun vrijgevigheid kregen we meer dan we hadden gehoopt: in plaats van twee klaslokalen, kregen we er zeven (7); Dat wil zeggen een volledige school.

Ondanks de benarde situatie in het land en de zware uitdagingen voor de bouw in een zwaar bergachtig en moeilijk toegankelijk gebied, waren we vastbesloten om de bouwwerkzaamheden snel te laten vooruit gaan om zo deze kinderen en hun ouders te helpen; en ook uit dankbaarheid naar onze weldoeners voor dit werk. Met de genade van God en de verkregen financiële steun hebben we de bouw voltooid. We hebben nu een gebouw waar kinderen waardig kunnen studeren. We zijn erg dankbaar en de hele gemeenschap is blij.

Maar er is het Creoolse spreekwoord: "Deyè monn gen monn" wat letterlijk betekent "een andere berg verbergt zich achter de berg. We hebben net de eerste berg beklommen; we hebben eindelijk een schoolgebouw. En er wacht al een nieuwe uitdaging: we hebben gebouwen, nog geen school. Hoe kunnen deze kinderen dit nieuwe gebouw gebruiken zonder een degelijke inrichting?

We moeten dat probleem nu oplossen: banken, tafels en bureaustoelen voor leraren zoeken ... De schoollokalen zijn nog leeg. Er is geen meubilair. En zo kunnen de kinderen nog steeds geen les volgen ...

We hebben o 147 banken, 7 planken en een paar bureaustoelen voor de leraren nodig.

We hebben een lange weg afgelegd, het werk dat al is verzet is enorm. Met de genade van God en de genade van mensen van goede wil, hopen we ook dit probleem op te lossen en eindelijk een gloednieuwe school voor Sylvestre te hebben.

Ik geloof er rotsvast in: met onze vastberadenheid, de goede wil en de welwillendheid van elk van ons kunnen we hoop aan deze kinderen bieden. Zij zullen binnenkort naar school kunnen gaan in eigen buurt. Alvast bedankt!

Père Bavon Marie Mubakanda, cism

Peetouders gezocht

Wij kregen van onze partners een verzoek om de kinderen van een familie, waarbij de beide ouders blind zijn, te ondersteunen.

Daarom zoeken we 3 peetouders die 20 euro per maand steun willen geven opdat deze kinderen (Justine-11 jaar, Hillary-8 jaar en Noven-7 jaar) zonder zorgen naar school kunnen gaan.

Neem contact op met comité 06 (mark.bolsens@telenet.be—0486/526.188).

Laat 2022 een hoopvol jaar worden voor hen!

Volg jij het voorbeeld van Jonathan voor AMIE?

12-jarige Jonathan wandelt 300km voor Voedselbank: "Ik hoop dat alle mensen eens iets doen voor het goede doel of voor elkaar"

Jonathan Peek (12) uit Averbode, kleinzoon van Rob Tas (comitéverantwoordelijke Kenia), heeft de afgelopen maanden gewandeld voor het goede doel. Met z'n sponsortocht van 300 kilometer haalde hij 3000 euro op voor de Voedselbank.

Mensen konden hem op twee manieren steunen. "Ze konden een vrije gift doen of mij per kilometer sponsoren", vertelt Jonathan. Een van de wandelingen die hem het meest zal bijblijven is die in de sneeuw. "Dat was een tocht van 11,8 kilometer toen het gesneeuwd had. Maar we hadden zin om te gaan wandelen, dus zijn we vertrokken. De paden waren heel mooi door al die sneeuw. Het leek wel Doornroosje." In totaal wandelde Jonathan 300 kilometer. "De meeste wandelingen deed ik in het weekend, maar tijdens de vakantie wandelde ik elk dag." Z'n prestatie is goed voor een opbrengst van 3000 euro. Niet voor hemzelf, maar voor de Voedselbank. "Ik hoop dat mensen ook iets doen voor het goede doel of voor elkaar." Misschien ook voor A.M.I.E.?!

Akwaaba Asuadei: Een blij weerz

Hallo beste Amie-vrienden

Graag breng ik verslag uit van onze reis naar Ghana (22/10/'21-19/11/'21). Ik werd vergezeld door Tom dit jaar, een goede vriend en trouwe aanhanger van Akwaaba Asuadei. Anders dan gewoonlijk, bracht het plannen van de reis best wat spanningen met zich mee. Gaat de ambassade het visum goedkeuren met de huidige cijfers? Gaan we mogen vliegen of gaan de grenzen weer toe? Is het verantwoord om nu te reizen? De regels waren duidelijk: een negatieve test voor vertrek, mondkmaskers op de vlucht en nog een test bij aankomst in Accra. Met al deze maatregelen, hoe zenuwslopend ze ook waren, waren we wel gerust dat we geen risico vormden voor onze vrienden in Asuadei. Een heel geregeld dus, en tot de laatste test in Accra afwachten of we op school zouden geraken, maar we hadden het ervoor over!

Na meer dan twee jaar was het eindelijk zo ver. Emelia, onze directrice, stond voor me. We vlogen elkaar in de armen met tranen van geluk in de ogen, bijna bang om elkaar los te laten, alsof we zouden beseffen dat het maar een droom was. Uit de blikken en instructies van het luchthaven personeel konden we opmaken dat al dit geknuffel niet echt geapprecieerd werd en we in de weg stonden, maar covid bestond even niet en we wilden gerust aan de kant verder knuffelen.

Gelukkig was Tom wat minder emotioneel waardoor we toch nog in de auto geraakt zijn richting school. Aangekomen op school stond het tweede ontvangstcomité klaar. De kinderen van Emelia, mijn broertjes. Ook dit weerzien was bijzonder amusant. Ongelooflijk hoe kinderen zo hard kunnen groeien op twee jaar tijd. Ik zou kunnen blijven vertellen over

het weerzien, de tijd die we samen doorbrachten,... maar wellicht is het interessanter om ook een stand van zaken op school weer te geven. In wat volgt kunnen jullie lezen hoe het op dit moment met de school gesteld is.

NIEUWE SANITAIRE BLOK

Een hele tijd geleden begonnen we aan onze nieuwe sanitaire blok. Het houten gebouw van de oude toiletten had zijn tijd gehad. Het werd meer en meer een gevaar voor de kinderen en zelfs mits grondige renovatie zou onze houten 'hudo' enkel een lopende rekening aan kosten zijn. Ook de beerput was niet voorzien om geleidigd te worden. We besloten een nieuw, makkelijk te onderhouden gebouw te voorzien met stromend water! Dit gebouw zal de tand des tijds kunnen doorstaan én zal een grote vooruitgang zijn op vlak van hygiëne. We kozen voor Franse toiletten en een goeie betegeling in functie van hygiëne. Voor onze medewerkers voorzagen we tevens ook een personeelstoilet. Helaas heeft de bouw hiervan zware vertraging opgelopen. Een windvlaag haalde een stuk van de gevel naar beneden en door de zware regen die er viel zakte onze grond weg. We moesten dus eerst de grond verstevigen. Dit nam best veel tijd in beslag omdat we dit in meerdere keren moesten doen. Vullen, platwalsen, wachten op de regen, opnieuw vullen,... Ondertussen strooide covid ook roet in het eten. Aannemers kwamen niet opdagen, bouwmaterialen werden enkel duurder. Het werd snel duidelijk dat het geraamde budget onhaalbaar werd en we meer fondsen moesten voorzien. Gelukkig konden we daarvoor rekenen op onze trouwe donatoren!

Trots kunnen we zeggen dat ons gebouw op dit moment bijna af is! Er rest enkel nog een laagje verf!

PLANNEN MET DE PLANTAGE

In functie van zelfredzaamheid hebben we sinds enkele jaren een schoolplantage. Dit wisten jullie al! De zoektocht naar welk gewas we best telen, is echter niet gemakkelijk. Net zoals hier, zien we ook in Ghana klimaatsveranderingen gebeuren. De twee seizoenen lijken enkel feller door te slaan. In het droogseizoen wordt het heter dan gewoonlijk waardoor gewassen vaak

verbranden, in het regenseizoen lijken ze dan weer te verdrinken in het water. Onze cacaobomen zijn al even geplant, deze moeten nog groeien en zullen ons pas in de toekomst wat opbrengen. We zoeken dus gewassen die we op korte termijn kunnen telen en ons ook op korte termijn wat opbrengen. We probeerden reeds mais en wat lokale gewassen. Ze deden het niet slecht, maar de grotere opbrengsten bleven helaas uit. Na

wat zoekwerk kwamen we op het idee om te starten met groenten. Uiteraard kwamen we hier niet zomaar op. Emelia sprak haar netwerk aan om informatie te vergaren. Afhankelijk van het seizoen zouden we verschillende groentensoorten kunnen telen op onze grond. We zouden afwatering kunnen voorzien. En meer nog, we zouden irrigatie kunnen aanleggen daar wij beschikken over een eigen waterput! Daarnaast zijn we van plan om waterreservoirs te voorzien op de plantage zodat we niet steeds water moeten oppompen. Dit project staat nog

in de kinderschoenen, maar we zijn alvast licht optimistisch! We houden jullie op de hoogte! (De kinderen vonden het goed en hebben al een kamp gebouwd om de groenten te kunnen bewaken.)

MOEILIK GAAT OOK!

In alle eerlijkheid willen we ook de minder leuke kant van het verhaal belichten. Ondanks dat onze reis geweldig was, het weerzien fantastisch was en we weer ideeën hebben voor nieuwe projecten, moeten we ook toegeven dat niet alles rozengeur en maneschijn was. Financieel loopt het helaas minder goed op school.

Zoals ik reeds aanhaalde zijn de prijzen van bouwmaterialen gestegen, maar helaas zijn ook de prijzen van benzine, voeding en andere levensbenodigdheden serieus gestegen. Onze plantage brengt nog niet genoeg aderlating en onze winkel is slechts in de oogstperiode open omdat er anders geen klanten zijn. Onlangs konden we niet anders dan de prijs voor de lunch wat omhoog te halen, dit na overleg met het oudercomité", omdat we niet meer in staat waren alle kinderen treffelijk te voeden. Een zware domper voor school, maar zeker ook voor de ouders, die het nu nog moeilijker hebben om de schoolgelden te betalen. Het grote aantal ouders dat de schoolgelden niet of slechts gedeeltelijk kan betalen brengt een zware last op de schouders. Enerzijds moeten we opletten dat de school kan blijven draaien, dat we niet failliet gaan, maar anderzijds willen we kinderen het recht op onderwijs niet ontzeggen omdat we door een zware financiële periode gaan.

Op de koop toe, besliste de overheid dat het lager onderwijs nog steeds in trimesters werkt, en het lager secundair (dat ook op onze school aanwezig is) vanaf nu in semesters zal werken. Dit wil zeggen dat vakantieperiodes niet meer gelijk lopen en onze schoolbus dus vaak voor de helft van de leerlingen moet rijden wat ons uiteraard evenveel kost als een volle bus.

We geven natuurlijk niet op! We blijven zoeken naar manieren om de kosten voor de leerlingen zo fel mogelijk te drukken! Onze missie blijft dezelfde: we willen zoveel mogelijk leerlingen kans geven kwalitatief, maar betaalbaar onderwijs.

Los van de dagelijkse kosten komen er ook oplapwerken aan. Zo moet er hier en daar opnieuw beton gegoten worden op de vloeren, moet de bezetting van onze gebouwen op sommige plaatsen vernieuwd worden, moet onze schoolbus hersteld worden en hebben we een groot tekort aan tafels en stoelen. Waar Emelia normaal gezien zelf instaat voor het onderhoud van de bus, de gebouwen en de dagelijkse kosten is dat nu absoluut onmogelijk. Dit is natuurlijk een pijnlijke stap terug op vlak van zelfredzaamheid. Maar moeilijk gaat ook! Eenieder die werkt op of voor onze school doet wat hij/zij kan. Dat beseffen we. Zij hebben geen schuld aan de povere financiële toestand.

Om deze moeilijke periode te overbruggen willen we graag een warme oproep doen! **Wij zoeken dringend peters en meters voor onze leerlingen of voor ons groepspeterschap!** Op deze manier kunnen we een deel van hun zorgen wegnemen! Liever een **eenmalige gift** voor een van onze projecten? Ook deze zijn zeer welkom! Wens je graag meer info, stuur vrijblijvend een mailtje naar akwaaba.asuadei@gmail.com of contacteer me per gsm op 0472/366578. Alvast oprecht bedankt!

Tot slot willen we iedereen alvast een zalig kerstfeest en een spetterend nieuwjaar wensen! Moeilijke tijden komen en gaan, maar onze appreciatie voor de weldoeners van Amie is oprecht en zal ons hart altijd warm maken! We wensen jullie een goede gezondheid, veel liefde en geluk toe!

“Eind 2019, was ik aan het werk in het parochiesecretariaat. Celia, moeder van een zoontje met een aangeboren hartziekte dat tevens het syndroom van Down heeft, bracht mij een lijst met namen van “bijzondere kinderen” zodat wij ze namens de parochie een Kerstgeschenk konden bezorgen. Ik was zeer verrast om de namen te zien van gezinnen waarvan ik niet wist dat ze een gehandicapt kind hadden en begon mezelf veel vragen te stellen: zijn wij zo onverschillig en egoïstisch? Hoe komt het dat wij deze situaties in eigen dorp niet kennen? Wat voor soort steun of hulp krijgen deze gezinnen?”

Vanuit mijn persoonlijke ervaring -ik heb sinds mijn kinderjaren een gezichtsverlamming en help een minderbegaafde zus die niet kan spreken- weet ik dat het niet gemakkelijk is hiermee om te gaan. Je ervaart dat mensen:

- Beschaamd zijn om een kind te hebben met een beperking.
- Angst hebben om gekwetst te worden door de brutale vragen die sommige mensen gewoonlijk stellen.
- Vaak woede en onmacht voelen omdat ze niet over de middelen beschikken om een adequate behandeling voor hun kind te krijgen.
- Ergernis en ongemak ervaren bij onaangename blikken of roddels.
- Zich gediscrimineerd voelen omdat ze soms gemeden worden door medemensen.

Gevolg is dat die ouders vol goede wil, zich isoleren en zelf trachten alles voor het kind op te lossen, in plaats van het kind te helpen de mogelijkheden die het heeft, te ontwikkelen. Die kinderen gaan vaak niet naar school en worden niet opgenomen in de samenleving. Velen van hen verlaten hun huis helemaal niet, waardoor ze nog meer schade en achterstand oplopen en dit in een welbedoelde poging goed voor het kind te zorgen en/of te "beschermen". En wat zal de toekomst deze kinderen brengen als de ouders niet meer voor hen kunnen zorgen?

Toch zijn die kinderen mensen zoals wijzelf: ze voelen, ze denken, ze ervaren wie van hen houdt en wie niet. Ondanks hun beperkingen proberen ze zichzelf uit te drukken en te communiceren. Wat moet gebeuren, is tegemoet te komen aan de speciale behoeften die het kind heeft. Hen te helpen hun mogelijkheden te ontdekken en te ontwikkelen. Ze zich nuttig laten voelen en ze kansen geven zich meer als persoon te ontwikkelen. Niet om hen thuis op te sluiten of te verbergen voor de buitenwereld.

Tijdens een vergadering van de Raad van Bestuur van het “Centro Afroperuano San Daniel Comboni” op 20 september 2021, stelde ik Karlos voor om activiteiten te doen met

kinderen met verschillende mogelijkheden. Karlos is fysiotherapeut en aanvaardde dit voorstel met veel genoegen. We dachten dat het goed zou zijn om een ruimte te hebben, speciaal ingericht voor deze kinderen, waar ze kunnen spelen, leren en revalideren. En waar ouders begeleiding en psychologische hulp kunnen krijgen en onderling ervaringen kunnen uitwisselen

We namen contact met pater Eliseo -de parochie heeft een “gezondheidspastoraal”- om te vragen ons een lokaal ter beschikking te stellen. We ontmoetten elkaar op 27 september, pater Eliseo aanvaardde graag, met grote vreugde en steunde ons idee. Ik ging verder in gesprek met vriendinnen zoals Mayra die zich snel met het project identificeerde. Nu zoeken wij dus steun van vrienden en vragen we hulp om te kunnen kopen wat nodig is om het lokaal aan te passen: muren met gewatteerde bescherming, matten op de vloer, speelgoed, teken-, schilder- en andere materialen die nodig zijn voor opleiding en revalidatie. We hopen met Kerstmis al een eerste ontmoeting met de kinderen te kunnen organiseren, hopelijk slagen we hierin.

Op een eerste bijeenkomst met ouders op 29 oktober 2021 in de CCA waren er slechts 4 van de 11 uitgenodigde ouders aanwezig en tevens pater Eliseo die stelde dat de bijeenkomst belangrijk en interessant was, omdat ze ouders de kans gaf zich te uiten, te vertellen over de diagnose van hun kinderen en hoe zij zich voelen, welke onderzoeken ze ondergaan hebben en wat hun grootste noden zijn.

Wij gaan de verbintenis aan te praten over deze kinderen, mensen te sensibiliseren ze niet verbergen, maar om ze te laten zien en mensen te informeren over deze realiteit. De pater sprak over ons initiatief tijdens de misvieringen. Daardoor kregen we nog meer namen van kinderen met problemen.

Op 12 november kwamen Karlos, Mayra en ik samen om een plan uit te werken dat samen met de ouders verder zou worden ontwikkeld tijdens de bijeenkomst van 18 november in de CCA. We besloten een brief te sturen met uitleg over het project en vroegen vrienden en kennissen ons te steunen. Op die bijeenkomst waren 8 van de 14 genodigden aanwezig. En ook al hebben we nog niets gedaan, de ouders zijn ons dankbaar voor ons initiatief en wisselden informatie uit. Zo spraken ze over een invaliditeitskaart die iedereen moet hebben, over sommige rechten en zelfs over een vorm van ondersteuning die de gemeente zou moeten verstrekken. Nu zoeken we dus meer informatie, o.a. over het “Gemeentelijk Bureau voor Aandacht voor Mensen met een Handicap”. We willen psychologen/

vrijwilligers die zich met deze problematiek identificeren, evenals contact met professionele specialisten met kennis van de problemen die de kinderen hebben en hopen dat het mogelijk zou zijn dat ze in ons lokaal therapieën kunnen krijgen.

Ik weet dat het een ambitieus project is, maar ik vertrouw erop dat mensen zich bewust worden van deze problematiek en onze groep "Una Caricia con el Corazón" willen helpen. (Vrij vertaald: "een streling met het hart"). Temeer omdat dit situaties zijn die niet één week of maanden, maar jaren duren. Daarom willen wij ze zo goed mogelijk helpen om ze de levenskwaliteit te geven die ze verdienen. We geloven dat we moeten samenwerken met de hele omgeving van het kind, niet alleen met de moeder. Wij hopen samen een georganiseerde groep te vormen, die elkaar helpt en een eigen raad van

bestuur heeft. Inmiddels zijn al 22 kinderen aangemeld. Het gaat om kinderen met o.a. het syndroom van Down, epilepsie, met verstandelijke beperkingen en autisme. Sommigen lijden aan meer dan één aandoening. Over een meisje van 13 zeggen haar ouders dat ze "niets leert" en zeggen erbij dat ze met hun dochter nog nooit naar een dokter zijn geweest...

In Peru bestaan weinig voorzieningen voor gehandicapte kinderen die veelal thuisblijven, ietwat verstopt en zonder kansen de talenten die ze hebben te ontwikkelen, dus vaak ook zonder toekomstkansen en daar willen wij samen iets aan doen, dit project wil daaraan verhelpen. U kan het project dat Norma ons voorstelt steunen door een storting op rekening BE45 0003 2569 6189 van comité 07 van AMIE met de vermelding "Corazon" (hart). Als u dat wenst, houden wij u graag verder op de hoogte. Voor alle verdere inlichtingen kan u zich tot mij wenden; frans.parren@gmail.com, Facebookpagina "Solidair met El Carmen". Graag een zalig Kerstfeest gewenst.

Madagascar : wat onderwijs kan doen ...

Michéle Charlot-Ramon

Het schooljaar 2021-2022 is zeer positief voor onze basis- en middelbare scholen. Wat het hoger onderwijs betreft, daar is covid nog heel erg spelbreker, en daar is dan ook het aantal scholieren lichtjes gedaald.

In Tandila, 264 leerlingen ! 8 docenten waaronder zuster Martine, adjunct-directeur. Het meisjesonderwijs zet een grote stap voorwaarts, en we halen bijna evenveel meisjes als jongens-studenten: 129 meisjes - 135 jongens

In Andrénalafotsy : 168 leerlingen ! 6 leerkrachten, waaronder zuster Jeannette, adjunct-directeur. Enseignants dont sr Jeannette, directrice adjointe. Ook hier een mooie vooruitgang wat betreft het aantal meisjes-studenten: 83 meisjes-85 jongens.

In het college van Tandila : 88 leerlingen ! 8 leerkrachten en zuster Clémentine, directrice van de scholengemeenschap van de 3 scholen.

In BEMANONGA en Morondava: 15 leerlingen in het liceum, op 3 plaatsen; 12 in het lyceum van Bemanonga, 2 in het klein seminarie van Morondava et 1 leerling in het lyceum van Morondava, en dat allemaal volgens de keuze van leerling en ouders.

Wat het meest verbazingwekkend is, is het aantal studenten in Andrénalafotsy! 168 leerlingen terwijl er in juli het vorige schooljaar beëindigden met slechts 87 studenten.

Hoe dit te verklaren valt? Het aantal studenten explodeerde gewoon van zodra de inwoners van Andrénalafotsy hoorden van de verandering van directie! Zr Jeannette was tot nu toe een lerares in Tandila en werd daar enorm gewaardeerd! Madame Victoire kon de school om gezondheidsredenen niet langer beheren en daarom dat we deze wissel. Het doet ons alvast nadenken over de impact die een leerkracht kan hebben, en daar moeten we nog meer aandacht aan besteden bij aanwerving van nieuwe leerkrachten. Empathie, luisteren en levensvreugde zijn ongetwijfeld criteria waarmee rekening moet

worden gehouden!

Zuster Jeannette arriveerde vol vertrouwen en vastberadenheid in Andrénalafotsy. Ze wilde een goede sfeer creëren in dit kleine schooltje in een heel verlaten gebied. Ze had direct contact met de ouders en de leerlingen en werkte keihard.

In Tandilla voelen de ouders zich door haar vertrek een beetje in de steek gelaten. Het is te hopen dat de jonge leraar, die net is aangenomen, snel het vertrouwen krijgt.

We moeten Zr Clémentine, directeur van de 3 scholen, vragen om er ongetwijfeld nog meer voor te zorgen dat alle aspecten van kennis maar ook van psychologie en menselijkheid in aanmerking worden genomen tijdens sollicitatiegesprekken. Een zeer moeilijke taak in dit land waar zoveel mensen op zoek zijn naar werk, en er alles aan doen om de baan te krijgen!

Ik zal eindigen met simpelweg te zeggen: dank u, zuster Jeannette! Tof verblijf in Andrénalafotsy!

Comité 00

Projecten Madagascar : Françoise Cauwe
 rue du Beau-site 7 – B-5340 Gesves
francoise@amie-be.org – tel 083/67 82 33
 Projecten Pol Feyen: Jean Hendriks
 Adelbert Kennisplein 2 – B-2100 Deurne
jean.hendriks@telenet.be – tel. 0486/692.014
 Rekening: BE22 0001 5458 3947 - BIC : BPOTBEB1

Comité 05

Peterschappen Latijns Amerika
 (nederlands)
 Contacteer: Marleen Lanckman
 Domeinstraat 69A – B-3010 Kessel-Lo
marleenlanckman@hotmail.com - Tel 016/355077
 Rekening: BE46 0000 2467 0736 - BIC : BPOTBEB1

Comité 10

Projet Canaan (Haiti)
 Contact: Diane Nadalini
 Avenue du Paepedelle 93 – B-1160 Oudergem
dnadalini@gmail.com – Tel. 0484/ 374 301
 Rekening: BE74 0004 2523 9007 BIC : BPOTBEB1

Comité 01

Peterschappen Filipijnen (franstalig)
 Project Free Clinic Filipijnen
 Contact: Elisabeth Carton de Tournai
 Av. E. Godaux 28 - B-1150 Bruxelles
ecartondt@gmail.com - Tel. 02/770 06 89
 Rekening: BE58 0000 8955 8379 - BIC : BPOTBEB1

Comité 06

Beroespeterschappen Filipijnen (nederlandstalig)
 Projecten Brazilië en Navotas-Filipijnen
 Contact: Mark Bolsens
 August Vermeylenlaan 14 – B-2050 Antwerpen
mark.bolsens@telenet.be – Tel. 0486/52 61 88
 Rekening: BE80 0000 8577 5177 - BIC : BPOTBEB1

Comité 21

Groespeterschappen
 Contact: Griet Cuypers – Van den Berge
 Bergstraat 110 – B-3010 Kessel-Lo
jos.cuypers@icts.kuleuven.be – Tel. 016/25 31 13
 Rekening: BE50 0003 2544 6518 - BIC : BPOTBEB1

Comité 02

Beroespeterschappen Filipijnen
 (franstalig)
 Contact: Elisabeth Carton de Tournai
 Av. E. Godaux 28 - B-1150 Bruxelles
ecartondt@gmail.com - Tel. 02/770 06 89
 Rekening: BE58 0000 6496 6859 - BIC : BPOTBEB1

Comité 07

Beroespeterschappen Peru (nederlandstalig)
 Projecten Latijns-Amerika (excl. Brazilië)
 Contact: Frans Parren
 Veldstraat 29 – B-3640 Kessenich
frans.parren@gmail.be – Tel 0495/23 83 62
 Rekening: BE45 0003 2569 6189 - BIC : BPOTBEB1

Comité 22

Project Happy Home Kenia
 Contact: Christian Vandeplass
 Rue Fond Thirion 61 – B-1410 Waterloo
christian@vandeplass.com – Tel. 0497/52 75 42
 Rekening: BE57 9793 2610 7335 - BIC : ARSPBE22

Comité 03

Beroespeterschappen Latijns-Amerika
 (franstalig)
 Contact: Diane Nadalini
 Avenue du Paepedelle 93 – B-1160 Oudergem
dnadalini@gmail.com – Tel. 0484/ 374 301
 Rekening: BE43 0001 0342 1501 - BIC : BPOTBEB1

Comité 08

Peterschappen Azië
 (nederlandstalig)
 Contact: Jos Cuypers
 Bergstraat 110 – B-3010 Kessel-Lo
jos.cuypers@icts.kuleuven.be – Tel. 016/25 31 13
 Rekening: BE67 0001 7326 0487 - BIC : BPOTBEB1

Comité 23

Project dringende hulp Kenia
 Contact: Rob Tas, Diestseweg 95 - B-2440 Geel,
roberttas@hotmail.com - Tel. 014/72 00 28
 Rekening: BE24 9793 2610 7638 - BIC ARSPBE22

 Project: Akwaaba Asuadei (Ghana)
 Contact: Joke Jaspers, Oevelseweg 14 - B-2250 Olen
akwaaba.asuadei@gmail.com - Tel. 0472/366 578
 Rekening: BE35 9793 2610 7537 - BIC ARSPBE22

Comité 04

boekhouding en algemene administratie
 adreswijzigingen
 Contact: Stefaan De Bondt
 Stampkotstraat 10 – B-8551 Heestert
stefaandebondt@telenet.be - Tel. 056/71 72 81
 Rekening: BE56 0003 2569 6088 - BIC : BPOTBEB1

Comité 09

Sofie Daems Scholarship Program
 (Thailand)
 Contact: Jan en Mieke Daems
 Wissenstraat 15 – B-3200 Aarschot
janepdaems@telenet.be – Tel. 0478/720099
 Rekening: BE97 0003 2603 1649 - BIC : BPOTBEB1

Voorzitter

Diane Nadalini
 Avenue du Paepedelle 93 – B-1160 Oudergem
dnadalini@gmail.com – Tel. 0484/ 374 301
 erevoorzitster: Thérès-Marie de Fays-Flipot

Sociale zetel: Oevelseweg 14, B-2250 Olen

Naaststaand
 overschrijvingsformulier
 is geschikt voor eender
 welke gift.

Als U een voorkeur hebt
 wat de bestemming
 betreft vermeldt U dat
 best als mededeling.

Dankjewel!

bpost bank bpost banque		Handtekening(en) Signature(s) Unterschrift(en)		OVERSCHRIJVINGSOPDRACHT ORDRE DE VIREMENT ÜBERWEISUNG 003919702 01	
<small>Bij invulling met de hand, één HOOFDLETTER of cijfer in zwart (of blauw) per vakje. Si complété à la main, n'indiquer qu'une seule MAJUSCULE ou un seul chiffre noir (ou bleu) par case. Beim Ausfüllen mit der Hand ein GROSSBUCHSTABE oder Zahl in schwarz (oder blau) pro Feld.</small>				Bedrag / Montant / Betrag	
Gewenste uitvoeringsdatum in de toekomst / Date d'exécution souhaitée dans le futur / Gewünschtes Ausführungsdatum in der Zukunft				EUR	
Rekening opdrachtgever (IBAN) Compte donneur d'ordre (IBAN) Konto des Auftraggebers (IBAN)				CENT	
Naam en adres opdrachtgever Nom et adresse donneur d'ordre Name und Adresse des Auftraggebers					
Rekening begunstigde (IBAN) Compte bénéficiaire (IBAN) Konto des Begünstigten (IBAN)				B E 5 6 0 0 0 3 2 5 6 9 6 0 8 8	
BIC begunstigde BIC bénéficiaire BIC Begünstigten				B P O T B E B 1 X X X	
Naam en adres begunstigde Nom et adresse bénéficiaire Name und Adresse des Begünstigten				AMIE OEVELSEWEG 14 B-2250 OLEN	
Mededeling Communication Mitteilung					